

Ács Sándor

Apám van a képen az 1920-as években, egyenruhában, főhadnagyi rangjelzéssel. Apám 1886-ban született, Marosvásárhelyen. Eredetileg Zimmermann Sámuelnek hívták, láttam az érettségi bizonyítványában. Az első világháború alatt magyarosított Ács Sándorra. Azt hiszem, önkéntesként került be a katonasághoz, és ott lépkedett felfelé. Aztán kitört az első világháború, és részt vett győztes csatákban, mert 1916-ig több csatát megnyertek. Kapta a kitüntetések, vitézségi érmeiket. Három-négyet láttam a vitrinben, gyerekkoromban. Az egyik a Károly [Csapat]kereszt volt, a többire nem emlékszem. 1920-ben volt a trianoni békeszerződés, leszereltek egy csomó katonatisztet, és elsők között a zsidókat. Nyugállományú főhadnagy volt. Kapott nyugdíjat is. Végig, 1945-ig kapott nyugdíjat. A nyugdíj nagyon kevés volt, nem lehetett volna belőle megélni. Főhadnagyi nyugdíj, hogy pontosan mennyi, arra nem emlékszem. Csak arra, hogy anyám mindig mondta, az nem is pénz. Viszont ezek, akiket akkor leszereltek, kaptak bizonyos engedélyeket. Akkor adtak trafikokat, mindenfélét. Többnyire civilben járt, de ha fényképezkedett, akkor felvette a katonaruháját. Meg ha valamit el kellett intézni. Engem például a Zsidó Gimnáziumba úgy íratott be, hogy felvette a katonatiszti ruhát, és a zsidók hasra estek, hogy egy katonatiszt ide akarja járatni a lányát. Nehezen lehetett bejutni, de pillanatok alatt elintézte. Négy gimnáziumba is fölvetetett. Ha valami akart csinálni, akkor fölvette az egyenruhát. Ha nem akart semmit csinálni, csak a kávéházban ült, akkor rendes ruhában volt. Ha útlevelet kellett intézni, akkor katonatiszti

ruhában ment. Ahol ki volt írva, hogy tilos a bemenet, oda ő bement, és elintézte. Elővette a katonatiszti igazolványát, és elintézte.